

תמרוקי
הצמרת
של אירופה
עכשיו
בכל התמרוקיות
המובחרות.
חלב-פנים,
מי פנים,
טוניק,
אלה הם
התמרוקים
שישון
לעור
פניך
את המראה
האירופי
המטופח

יופי מתחיל עם

SCHERK



אבישג שגב חוזרת מצרפת *
— בעברית, באנגלית ובצרפתית

ומה היא אמרה על זה? „לא מעניין אותי להיות דוגמנית.“

זה הכל.

היא חזרה לארץ ובמקום להגיע לדיזינגוף, בחור מלכת-היופי חדשה, היא חזרה מיד לכפר-הירוק, שבה לעבוד ברפת, ובלול, רי כמה ימים לאחר מכן החלה להתכונן לי צליחת הכינרת אלא שכמו תמיד, לפני כל מאורע גדול בחייה, היא קיבלה גם בפעם, לפתע, חום גבוה, והרופא של הצליחה אסר עליה להשתתף בה.

אומרים שהאכזבה על כך היתה יותר גדולה אצלה מהשמחה על בחירתה למלכת-המים.

דרכי-אדם

ברכה חברית

תעשיין יהודי-גרמני מכובד מברסלאו (כי יום וורסלאב שבמערב פולין) נישא ב-1907 לבחירת לבו, קיבל בין תמנות-הנשואין הרבות גם כורסת-ישיבה עמוקה, מכוסה בדי קטיפה משופה. כמעט 30 שנה לאחר מכן החליט בנו לעלות ארצה, יחד עם הכורסה הביבת-הוריו.

ככל יהודי-גרמני טוב ידע גם בן-התעשיין את חשיבותה של השמירה על הרכוש. לפני שעלה ארצה מסר את הכורסה לריפוד מחדש, הגיע עמה באביב 1936 לירושלים.

התשובה. אחרי 30 שנות שירות נוספות החליט יוצא-גרמניה תושב ירושלים להיפרד מן הכורסה העתיקה. הוא עבר לי-דירה חדשה, בה העדיף רהיטים סקאנדינביים נאביים חדישים.

הכורסה מצאה חן בעיני ידיד משפחה, הפסל שלמה ראובני. הוא לקח ברצון את הכורסה העגולה והעמוקה, לביתו. אך הוא לא עשה בכורסה מה שצריך, כנראה, לעשות כל 30 שנה: לרפד אותה מחדש.

בד-הקטיפה הלך ונשחק עד שביום אחד שבוע שעבר נקרע לחלוטין וממעמקי הי-כורסה נפלו כמה כרוזי תעמולה נאציים למען השלום משנת 1936, מלווים מכתב-הסברה של רפד גרמני.

היה זה מכתבו של הרפד ששיפץ את

הכורסה ערב עלייתה ארצה באפריל 1936. כתב הרפד:

„רהיט מרופד זה שופץ וצופה מחדש בקטיפה חומה עליידי הרפד אריך קושה, (זה נעשה) בשנה בה קרא אדולף היטלר את העם הגרמני להצביע למען השלום, ו-קיבל הסכמה של 99%.

כרגע עדיין לא ברור אם הקריאה לי שלום תואיל, כי העולם נתון במתיחות מלחמתית.

„למשפך הבא של חפץ זה — ברכה חברית.“

הברכה החברית היתה לחינום. הכורסה התפרקה ולא תשופץ יותר. אשר לספקותיו של הרפד קושה, באם הוא חי עדיין, הרי הוא יודע את התשובה היטב.

משאל-העם למען השלום, אותו ערך היטלר במארס 1936, אחר שהציב מחדש צבא גרמני בחבל הרהיין, שהיה עד אז (בהתאם לחוזה השלום 1919) אזור מפורז, אמנם נתן לו את התמיכה הגרמנית לה היה רגיל — 99%.

אלא ששימוש הרהיין היה הצעד הראשון לקראת השואה של מלחמת העולם השנייה.

הווי

● **כנרים על הגגות.** בתל-אביב נשאלו 473 בוגרי בתי-ספר יסודיים על המקצוע בו היו רוצים לעסוק, העלו 162 אפשרויות, כולל מקצועות של „טייס-ירח“, „נותן-משכנתא“, „קבלן גדול“ ו„שחקן הור-ליבודי“.

● **תושייה.** בקרית-גת לא שבע אחד הנוכחים, בשידור חי של קונצרט קול-ישראל, נחת מן האקוסטיקה באולם הי-מקומי, שלף מכיסו רדיו-טרנזיסטורי, עקב אחר הקונצרט, שבוצע לנגד עיניו, דרך המכשיר שהיה צמוד לאוזנו.

● **„נוואלט!“** בקרית-חיים הודיע מ-נהל בית-הספר התיכון כי התלמידים יכרו לים לבחור באידיש במקום ערבית, כשפה זרה שנייה, אחר האנגלית.

* בשני הצדדים: דילות חברת אולימפיק, שהטיסה אותה לפאריס כשי לבחירתה.

הגדול
ונד
קטון
חתר-חצים ב-

דרמפון

הסבון ללא סבון
חן חן - Taya